DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 10den SEPTEMBER, 1825. N. 36

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is te bepalen, zoo als hierbÿ wordt bepaald: dat de voorsteden aan de Overzÿde der Haven, Pietermaaÿ en Scharlo, met opzigt tot de herstelling en het onderhoud der wegen en straten in dezelve, onder de bestaande verordeningen nopens de wegen in de Oost, Middel en West Divisie des eilands zullen begrepen zÿn; en dat bewoners van elk der gemelde voorsteden, gemeenschappelÿk met die van het district der Divisie waaraan dezelve grenst, de vereischte getallen slaven zullen moeten leveren, om, voor den tÿd bÿ de wet vast gesteld of nog te stellen, tot de herstelling der wegen en straten in beide, gebezigd te worden; met dit onderscheid nogtans, dat door de bewoners van de gezegde voorsteden, van elk tien tal slaven waarvoor hoofd geld betaald wordt, een tot het werk zullen worden geleverd; en wel zulks doordien het bepaalde bÿ het tweede artikel des reglements op het onderhoud der publieke wegen, omtrent het leveren van slaven in de voorzeide divisien, op de voormelde voorsteden niet toepasselyk is of kan worden gemaakt.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 22sten Augustus 1825, het twaalfde Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, in de Willemstad, op Pietermaaÿ, Scharlo en aan de Overzÿde dezer Haven den 26sten der voormelde maand.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Curaçao den 29sten Augustus 1825.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, gezien hebbende in de Curaçaosche Courant van den 27sten dezer No. 34 eenen brief in de Nederduitsche taal, dewelke door hoogdezelve zoude geschreven zyn aan Zyne Excellentie den Secretaris van Staat voor de buitenlandsche Zaken der Republiek van Columbia; en vermits de gemelde brief, waarschynlyk, door wedervertaling uit eene vreemde taal, zoodanig is verminkt en veranderd dat dezelve zeer verschillend is met het origineel daarvan in de Nederduitsche taal, zoo wordt hierby, namens en van wege den Heer Gouverneur voormeld, verklaard dat Zyne Excellentie den voorzeiden brief, zoo als dezelve in de opgemelde Curaçaosche Courant geplaatst is, voor den zynen niet erkent.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 6den September 1825.

BEKENDMAKING.

VAN wege Zyne Excellentie den Schoutbynacht, Gouverneur dezer Eilanden.

De post van Inspecteur der wegen is aan den Luitenant Kolonel Ingenieur J. C. Ninaber opgedragen.

De Heer H. van der Meulen is belast met de waarneming der functien van Havenmeester.

De posten van Lands Timmermans baas al hier en van Geregts-Bode op het eiland Aruba, dewelke vacant waren, zyn vervuld door de benoeming van G. J. Hoyer, Jz. tot den eerstgemelden en van B. G. DirkszKock tot den laatstgemelden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 9den September 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

September 1, 1825.

NOTICE.

THE undersigned intending to wind up his concerns, and to leave this Island, requests all those who are indebted to him to come forward and settle their accounts within six weeks from this date; in order to preclude the unpleasant necessity of recuring to legal measures; any person having demands against him, are also desired to hand in their bills for payment.

He offers for sale for cash at reduces prices, several articles of dry goods and provisions to close concerns.

A. H. SENIOR.

Den 1stan September 1825.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende van voornemen zynde, om binnen kort van dit Eiland te vertrekken, roept mits dezen op, al den genen die van hem iets te vorderen hebben, om hunne rekening ter gereedelyke betaling by hem in te zenden; en waarschuwt elk en een ieder die aan hem verschuldigd zyn om zonder verder uitstel hunne rekeningen te komen voldoen.

PIERRE GUIGNAN.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

OP DE NIEUWE ....

Roem vry Romeinen op den stichter van uw' stad,
Een nieuwe staat ryst op die meerder roem bevat,
Pryswaardiger in al zyn daden en bedryven;
Uit mannen zaamgesteld wier lof zal eeuwig blyven;
Bemint en hooggeschat by al wat edel denkt.
Laat vry Oud Spanje die zyn regten had gekrenkt
In haar verwarden stand zyn welvaart nog bestryden
Een heilig staatsverbond zyn voorspoed ook benyden
Komt, ziet een hooger magt die hem de vryheid schonkt.

Komt herwaarts hoort en ziet hoe reeds door duizend tongen,
Of stemmen zyn geluk en vryheid wordt bezongen.
Laat af dan om nog meer te last'ren dezen staat,
Ofschoon zyn opgang nog is in den dageraad.
Maar (vraagt gy ligt) kunt gy my zynen naam niet noemen?
Begeert gy die, ô Ja! daar mag by vry op roemen,
In ieder regel dan die de eerste letter draagt
Afdalend naar benêen, bekomt gy 't geen gy vraagt.

MENGELINGEN.

DE LUCHTSTEEN OF AEROLIET.

Men heeft langen tyd geweigerd geloof te slaan aan het bestaan van dezelve; men dacht dat het geloof aan steenen die uit de lucht waren gevallen, slechts een volksvooroordeel was, doch toen de voorbeelden van het vallen dier steenen menigvuldiger werden en door duizenden geloofwaardige getuigen bekrachtigd zyn geworden, is het aanwezen van dezelve buiten allen twyfel gesteld; en het vallen der luchtsteenen is eene zoo zekere daadzaak als het bestaan van waterhozen en andere luchtverschynselen.

De natuurkundigen hebben vervolgens uit de verschillende oude en nieuwe verhalen wegens de verschynselen welke den val van luchtsteenen vooraf gingen opgespoord en met elkander vergeleken: en zie hier den uitslag dezer nasporingen. De Aeroliet vertoont zich in het eerst als een vuurkloot in de boven lucht en doorloopt dezelve met eene verbazende snelheid, zoo dat zy binnen weinige minuten boven verschillende plaatsen gezien wordt die vele mylen van elkander afliggen: zy zyn geheel onafhankelyk van de wind en hebben dikwyls een loop tegen de rigting van denzelven. Gewonelyk laten de Aerolieten een staart van rook achter zich; na dat de Aeroliet eene groote luchtstreek heeft doorloopen, heeft er eene losbarsting plaats; men hoort een slag als van een kanon en eenige stukken van dezelve vallen op de aarde, die in het eerst gloeijend heet en zeer bros zyn, doch verkoeld zynde hard worden gelyk andere steenen. Een Aeroliet welke boven een stadje in Italien barstte liet vele brokken vallen, van welke men eenige op de dakken en andere op straat vond; een derzelver sloeg een jongen die op straat was de rand van zyn hoed af.— Gewonelyk vervolgt na deze eerste losbarsting de Aeroliet nog een end wegs, eene tweede en meer losbarstingen hebben plaats, by elke derzelver weder eenige brokken afspringen en op de aarde nedervallen tot dat zy geheel in stukken springt. De Aeroliet die in Juny 1821 in Frankryk is gevallen, had verschillende zulke losbarstingen, elke derzelve gaf een slag als het losbranden van een 48 ponder; en toen het laatste stuk nederdaalde geleek het naar een grooten zwarten klomp; het maakte toen het de aarde naderde, gedurende 20 minuten zulk een geweldig geluid, door het sissen en fluiten door de lucht, dat een oude boer er van zeide; "ik dacht dat er wel eenige honderd duivels door de lucht vlogen." De boeren die in de nabyheid der plaats waren waar het neerviel, dachten dat hun laatste oogenblik was gekomen, zy vielen op hunne knien en deden een gebed. Toen men onderzoek deed, vond men de brokken van dezelve heinde en verre verstrooid; het hoofdbrok dat verscheidene voeten diep in de aarde was geslagen, woog na dat het opgegraven was 220 ponden.

Het is opmerkelyk dat alle luchtsteenen volkomen op elkander gelyken: hunne buitenste korst is verbrand, van binnen zyn zy van een bleek geel, zy zyn vol van metaal sprenkels, alleen hebben zy dezelfde specifike zwaarte en wanneer zy scheidkundig ontleed worden, dan bestaan zy allen uit dezelfde bestanddeelen en in dezelfde evenredigheid. Hun oorsprong is dus dezelfde, doch op de aarde worden nergens meer zelfstandigheden van dien aard aangetroffen. Nergens wordt in de natuur het yzer in een metaalstaat gevonden gelyk in de Aerolieten. Nu is de vraag, hoe komen er brokken van zoo vele honderd ponden door de boven lucht te zweven? De Aeroliet welke professer Pallas in Siberien vond, woog 1600 pond. Welke kracht kan zulke massas zoo vele mylen hoog in de lucht opheffen? Vuurspuwende bergen? dit kan niet zyn, want zy vallen neer somtyds op vele honderde mylen afstands van deze bergen; en ook is de stoffe welke de vulkanen uit werpen eene geheel andere dan die waaruit de Aerolieten bestaan. Allerwaarschynelykst zyn het ligchamen die hun oorsprong niet van deze aarde hebben, maar die door de ruimte der hemelen zweven, doch zoodra zy door den dampkring der aarde gaan door hunne ontzettende snelte gloeijend worden en ontvlammen, wanneer zy zich aan ons oog als vuurkloten vertonen; en misschien zyn de vallende sterren welke wy iederen nacht aan den hemel zien verschieten wel ligchamen van dien aard. Wy zullen onder de verschillende gevoelens die men geopperd heeft wegens den oorsprong der luchtsteenen, slechts dat van de zoo zeer beroemde wiskundige La Place mededeelen.

De oppervlakte der maan is als het ware bezaaid met ringbergen; deze zyn ontstaan door vulkanische uitbarstingen en hebben de stoffen welke zy uit hun krater geworpen hebben als eene ring om hare trechtervormige holte of krater opgehoopt; zoo ontdekt men van tyd tot tyd een nieuwe ringberg ter plaatse waar te voren er geen was, en zoo ontstonden zelfs ringbergen op het oogenblik dat men waarnemingen deed; daar nu de maan in vergelyking der aarde een klein ligchaam is en weinig aantrekkingskracht kan uitoefenen op de ligchamen welke zich op hare oppervlakte bevinden, zoo is het mogelyk dat hare volkanen eenige zelfstandigheden uit werpen met zoo vele kracht dat dezelve schielyk buiten het bereik der aantrekkingskracht der maan geraken, en zoodra deze ligchamen in het bereik der zwaarte kracht der aarde gekomen zyn, worden zy aangetrokken, behouden nog eenigen tyd hunne snelheid en rigting, doch barsten eindelyk en vallen op de aarde neer.

WYPAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, *Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.*

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

In aanmerking nemende: dat geschriften van partikuliere personen dewelke belangen voor te dragen of verzoeken aan den Gouverneur te doen hebben, op behoorlyk zegel moeten geschreven worden, en dat de indiening van geschriften welke niet op zegel zyn geschreven als eene inbreuk op het reglement op den Zegel impost moet worden beschouwd en tot nadeel van dat middel strekt, aangezien by het evengemelde reglement het zegel bepaald is op welk een rekwest aan den Gouverneur moet worden geschreven; terwyl de indiening van geschriften by wyze van rekwesten, iemand die onvermogend is tot de voldoening van het zegel regt niet kan verhinderen zyne belangen of verzoeken aan den Gouverneur voor te dragen, doordien by eene wet daarin is voorzien geworden.

Is derhalve goedgevonden en verstaan: hierby kennelyk te maken, dat voortaan geschriften van partikulieren aan den Gouverneur geaddresseerd, wanneer dezelve by wyze van brieven of missiven ingerigt en niet op het vereischte zegel geschreven zyn, door den Gouverneur niet zullen aangenomen of daarop gedisponeerd worden, ten zy dat van des rekwestrants onvermogen tot voldoening van het zegel regt, zoo als by de wet is voorgeschreven, blyken zal; zoo dat het dienvolgens eeniglyk aan gewettigde Collegien en ambtenaren zal geoorloofd zyn om, in en over dienst zaken, tot hunne attributen of ambten behoorende, geschriften op de gewone manier zonder eenig zegel daarop aan den Gouverneur in te leveren.

Gedaan op Curaçao den 8sten September 1825, het twaalfde Jaar Zyner Majesteit's regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, *Gouv. Sec.*

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 9den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, *Gouv. Sec.*

CURACAO.

Vaartuigen inen uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

3.	golet Amelia, Henriquez,		Chagres
	bark Concordia, Wever,		Aruba
	golet Caraqueño, Ramieres,		Coro
5.	—— La Prueba, Pool,		dito
	schip La Tarantula, Allen,		Puerto Cabello
	golet Betsy, Gearste, jr.		Rio de la Hacha
	—— Eolo, Ximenes,		Puerto Cabello
7.	—— Twee Vrienden, Eckmeyer,		Aruba
	schip Charleston, Hitchkock,		New York
8.	bark Amiable Soledad, Poyol,		Coro
	schip Douglass, Fouler,		New York
9.	golet Twee Broeders, Guyot,		Aruba
	—— Jo..eta, Pimiente,		Rio de la Hacha

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

5.	golet Perseverance, Boom,		Coro
	—— Twee Zusters, Boekhout,		Aruba
8	bark Concordia, Wever,		dito
9.	golet Caraqueno, Ramieres,		Coro
	—— Twee Vrienden Eckmeyer,		Aruba

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 11den September, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Wy hebben sedert onze laatste een aantal kouranten van Colombia ontvangen, en onder dezelven eenige van Lima der maand Maart laatstleden. De eerste behelzen niets boegenaamd belangryks voor dit publiek; in de laatste vinden wy eenige besluiten, van het Peruviaansche Kongres, dewelken onzer lezers aandacht eenigzins waardig zyn en waarvan het volgende een uittreksel is.

HET KONGRES VAN PERU.

In overweging genomen hebbende dat het noodzakelyk is, om de wapens, de vlag, het vaandel, het standaard en de kokarde der natie vast te stellen, daar dezelven tot hiertoe slechts provisioneel waren, zoo wordt hierby besloten.

1. Het wapen, van de Peruviaansche natie zal verbeelden een schild verdeeld in drie kwartieren: het eene ter regterhand hemelsblaauw gekleed met eene lama (Vicuna) in hetzelve, ziende naar binnen; het andere ter linkerhand, wit, waarin een Kina Boom zal geplaatst worden; in het derde rood geschilderd, en kleinder vindt men de hoorn des overvloeds, waaruit geld gestort wordt, verbeeldende dit alles de schatten van Peru in de drie ryken der natuur. Boven aan het hoofd van het schild vindt men eene civieke kroon; bezyden vindt men eene nationale vlag en een standaard, dewelke nader zullen bepaald worden.

2. Dit wapen, zal uitmaken het groote zegel van den staat met de inscriptie aan den omtrek: *Republica Peruana.*

3. De nationale vlag is als volgt; drie regtstandige strepen, de uitersten rood, in het midden wit, waarin zal geplaatst worden, het wapen, ter regterhand ondersteund, aan het onderste gedeelte door eene palm en ter linkerhand eene laurier tak omstrengeld.

4. De standaard, zal bestaan gelykvormig aan de vlag met slechts eene civieke kroon in het midden.

5. De kokarde zal bestaan uit wit en rood, door elkander.

Gegeven te Lima in de Zaal van het Kongres, op den 24sten February 1825.

Het Peruviaansche Kongres in overweging genomen hebbende;

1. De ontvangene berigten, der gegronde vrees van de Republiek van Colombia van overweldigd te worden door eene vreemde mogenheid, die den oorlog voert tegen de vrye konstitutie van Amerika.

2. Dat zoodra de onafhankelykheid van Colombia zou vernietigd zyn, het grondgebied van Peru en dat van de andere Republieken van het vaste land, terstond zouden aangevallen worden.

3. De verhevene diensten, dewelke Colombia aan Peru verleend heeft, in den oorlog tegen de Spanjaarden, tot dat zy, hare onafhankelykheid verkregen heeft.

4. De verpligting, dewelke de Republiek van Peru zich opgelegd heeft, by het traktaat van bondgenootschap, om aan Colombia allen onderstand te verleenen ter harer veiligheid.

5. Dat niettegenstaande de Bevryder ingevolge het besluit van den 10den February ll. ten volle gemagtigd is, om alle soorten van voorzorgen te nemen strekkende tot welvaart der Republiek, zyn tegenzin in de uitoefening der absolute magt doet hem in eenige gevallen, zekere maatregels nemen.

Is verstaan en besloten:

1. Dat de Bevryder bekleed zynde met het opperbevelhebberschap van den staat en krygsmagt, zal de Republiek van Colombia bystaan, met troepen, vaartuigen, uitrustingen, en alle andere ondersteuning dewelke zy mogte benoodigd zyn; strekkende dit besluit tot elke andere Amerikaansche staten, die eenig onderstand mogten vereischen, ter verdediging der algemeene zaak.

2. Ter vervulling van het voorgaande artikel, zal de Bevryder vermogen zoodanige geldleeningen te doen zoo wel in, als buiten s'lands, als hy noodig zou oordeelen, onverminderd het besluit van den 9den dezer, omtrent de leening van dertien millioenen pattienjes; en in dit geval mag de Bevryder zyn eigen goeddunken volgen, aangezien, het kongres, staande om deszelfs zitting te sluiten, deze zaak niet had kunnen overwegen.

3. Tot dit zelfde einde mag hy buitengewone schattingen heffen.

4. Wordt aan hem de magt opgedragen, om het gebied der Republiek te zuiveren van de vyanden der Amerikaansche vryheid, zonder aanzien van personen.

5. Aan hem wordt de magt verleend om die wetten af te schaffen, dewelke hy mogt beschouwen tegenstrydig te zyn met de zekerheid en vryheid van het vaste land; en anderen in de plaats te stellen, die hy raadzaam en tot dit einde geschikter mogten oordeelen.

Gegeven te Lima in de Zaal van het Kongres op den 10den Maart 1825.

Wy vinden in een Nieuw York Kourant van den 13den Augustus een verbaal wegens de overgave van het Spaansche linie schip de Azia en de oorlogs brik Constante aan het Mexicaansche gouvernement. By de aankomst van de twee vaartuigen in de baay van Acapulco, gaf de kommandant van de Azia het volgende berigt, der redenen welke hem genoodzaakt hebben zich over te geven.

"In de maand January ll., vertrokken van de kust van Peru, de Azia, de brikken Aguila en Constante en het transport korvet Garinton, bestemd naar Manilla, Chiloe, en het Schiereiland, uithoofde der kapitulatie van generaal Sucre op den 2den December. Wy deden het eiland Guajan aan en wierpen onze ankers te Umata, ten einde versch water in te nemen en het volk wat te laten uitrusten. Maar toen wy onze reis zouden vervolgen, weigerde het volk van de Azia, toen onder het bevel van D. Roque Guruceta, aan de laatste orders te gehoorzamen, zeggende, dat daar zy hunne achterstellige soldy niet ontvangen hadden, zoo willen zy niet volbrengen hetgene men van hen eischte. Op dezen tyd rees er eene algemeene beweging onder het volk; en schoon zy niet volstrekt besloten hebben, de orders niet te ontvangen, betoonden zy echter op den 10 Maart veel tegenzin, om het anker te ligten. Toen begonnen de marinier en de artilleristen met hunne sabels onder het volk te slaan; en het volk dat reeds misnoegd was, stonden tegen de officieren op, en namen hen allen gevangen, byzonderlyk den kommandant Roque Guruceta; zy zonden om my af te halen van aan boord de Constante, om onderrigt te worden van hat gene er voorgevallen was. Op den 11den zonden zy de officieren met hunne equipagien naar de wal, zonder een te mishandelen. Het volk ging aan boord van het korvet, maar ziende dat de slechte toestand van dit vaartuig de uitvoering van hun doel zou vertragen, namen zy de zeilen af en eenige sparren, waarna zy het vaartuig in brand staken, ten bewyze der slechte behandeling, welke hen bejegend was onder de Spaansche natie. Op den zelfden nacht verhaalde de brik Aguila buiten de haven en vertrok den volgenden avond. Op den 12den hielde ik raad met de officieren en het volk aan boord, en vernam hunnen wensch om hen in een der Independente havens te voeren. Ik stelde hen voor oogen dat het raadzaam ware, om ons steven te wenden naar Monterrey, aldaar het volk te ververschen, en zich over te geven aan de Mexikaansche staten, welk voorstel zy eenparig goedkeurden. Gedurende de reis beproefde ik om hen van gedachten te doen veranderen, maar zy waren te vast in hun besluit. Op den 28sten April kwamen wy te Monterrey, en op den 1sten Mei sloten wy het traktaat met den gouverneur van die plaats.

Aan boord de Azia, den 11den Juny 1825.

JOSE MARTINEZ.

Uittreksel van eenen brief van den kommandant van de Azia, gedagteekend, Baai van Acapulco den 11den Juny 1825.

Ik wierp myn anker in de baai, met het schip de Azia, van 68 stukken geschut, en de brik Constante; en ik moet uwe excellentie berigten, de redenen welke my hiertoe bewogen hebben. Beide vaartuigen kapituleerden op den 1sten Mei te Monterrey, en de nationale vlag geheschen hebbende, zwoeren de manschappen aan de onafhankelykheid van de Vereenigde Mexikaansche Staten; nu blyft my slechts over om ten uitvoer te brengen, de voorwaarden van het traktaat voor zoor verre dezelven de vyfde afdeeling betreffen. Ingevolge hiervan heb ik de achterstallige opgemaakt van de beide vaartuigen; het bedraagt 82,325 pattienjes 38cents, waarvan aftetrekken is 3837 pattienjes 50cents, door het Spaansche gouvernement aan my op den 1sten Mei verschuldigd. Deze som bied ik het Mexikaansche gouvernement aan. Ook 643 pattienjes 14cents verschuldigd aan den Chirurgyn D. Nicholas Marasi, en 179 pattienjes 13cents aan den Kapellaan, ten bewyze van de gehechtheid aan het Mexikaansche gouvernement.

JOSE MARTINEZ, Kommandant,

Uit de Amerikaansche kouranten vinden wy verder de volgende artikelen getrokken uit Europische nieuwspapieren, welke onze lezers aandacht eenigzints waardig zyn.

De subscriptien in Frankryk ter ondersteuning van de zaak der Grieken nemen dagelyks toe. De steden, zelfs de dorpen van de departementen schynen genegen te zyn, om in navolging van de hoofdstad, hulp te verschaffen aan dat heldhaftige volk.

De Augsburgsche Gazette meldt dat de jongstledene nederlaag van Ibrahim Pacha te Navarino en de uitdrukkingen van vriendschap, welke de Grieken ontvangen van het Anglo Jonische gouvernement, hen de hoop doen voeden dat hunne onafhankelykheid weldra door Engeland zal erkend worden.

De Gazette van Florence berigt naar luid van een brief van Hydra van den 12den Mei, dat Omer Vrione te Bara, op bevel van den grooten heer gewurgd is geworden.

Brieven van den 24sten Mei van Zanta, melden dat Stournaris en Liacata, die het bevel voerden over het Garnisoen van Missolonghi, hebben een Turksche korps van 2000 man dat die plaats, wat te naby gekomen was met slechts 600 man aangevallen, geheel verslagen en op verscheidene mylen afstands vervolgd.

Uittreksel van eenen brief van den 16den Juny, van Madrid.—" Men zegt, dat er een plan ontworpen is om de Cortes by *estamentos* (de oude Cortes) byeen te roepen, en het welke binnen kort zal ten uitvoer gebragt worden.— Het garnisoen van Ciudad Rodrigo, bestaande uit 800 man provinciale militia van Toro, staat versterkt te worden, uithoofde dat er zoo het schynt, het komplot ontdekt is, gevormd door de konstitutionele vluchtelingen in Portugal.— Hun oogmerk was om zich meester te maken van Ciudad Rodrigo, door zich te bevoordeelen van eene epidemieke ziekte, welke er onder de troepen in het garnisoen heerschte, waar door meer dan de helfte van hen in het hospitaal leggen.

Er zyn orders afgegeven geworden aan de koninglyke schatkist, om de grootste zorg te dragen voor de betaling der onkosten van de expeditie naar Amerika, in voorkeur boven alle andere dingen.

De koning en de koninglyke familie, worden op den 22sten dezer van Aranjues te Madrid verwacht,

Een brief van den 13 Juny van Madrid, meldt het volgende.—" Ons gouvernement schynt terug te deinzen voor de ysselyke en onvermydelyke gevolgen van eene gedwongene leening; want het heeft thans een ander gekommitteerde naar Londen gezonden om nieuwe pogingen te doen ter erlanging van eene leening aldaar."

UITTREKSELS VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN,

New York, Augustus 12.

Hayti—Ingevolge kennisgeving van den 8 en 10den waren de civile en militaire gezaghebbenden aan de zeekant vergaderd, alwaar zy den baron Mackau te gemoet gingen, die belast was met de koninglyke ordonnantie, waarby Z. M. Karel de X. koning van Frankryk ten volle de onafhankelykheid der Republiek van Hayti

ti erkent. De schoutbynachts Jurien en Grivel geleidden den baron Mackau in hun midden, voorgegaan door de officieren van het Fransche eskader en geescorteerd door de nationale garde der hoofdstad, naar het huis van den senaat, alwaar de bevestiging van de erkenning afgekondigd werd. Naderhand nam de baron Mackau plaats tusschen de schoutbynachts Jurien en Grivel en wendde zich tot den senaat in dier voege aan:

Myne Heeren van den Senaat!

De koning heeft my afgevaardigd om U in zynen naam te komen aanbieden, het edelmoedigste traktaat, waarvan deze eeuw geen voorbeeld oplevert. Hier zult gy het bewys vinden dat onder deze gewigtige omstandigheden, de koning even zoo zeer den weifelachtigen toestand van Hayti ter harte neemt, als de belangens van zyne eigene onderdanen.

Voorzeker Myne Heeren! hebben de deugden van uwen waardigen president en de belangens van eenen prins die de roem is van zynen vader en van Frankryk, veel toegebragt aan het besluit van zyne majesteit. Dus is het ons veroorloofd te hopen, dat zoo wel in de nieuwe als in de oude wereld, wy harten zullen vinden die toegang zullen verleenen aan die liefde, die onze vader ons geschonken heeft, en dewelke hunne latere nakomelingschap zullen erven van het verhevene huis van Frankryk, hetwelke na een land gezegend te hebben, begerig is om een' nieuwen staat te stichten.

Na deze aanspraak leidde hy het besluit op de tafel van den president van den senaat, die daarop een toepasselyk gesprek voerde, waar van het besluit aldus luidt: "Sedert twintig jaren geleden hebben wy s'jaarlyks onzen eed hernieuwd om onafhankelyk te leven of liever te sterven. Nu voegen wy er by, als de dierbaarste wenschen van onze harten en eene gelofte van welke ik hoop dat de Hemel moge getuigen zyn, dat het vertrouwen en eene wederkerige vriendschap de vereeniging mogen versterken, welke op heden gesloten is tusschen de Franschen en de Haytianen."

De Baron Mackau rigtte zich op en sprak den President van Hayti in de volgende bewoordingen aan:

Myn Heer!—De koning heeft reeds lang geweten dat er bestaat, in een afgelegen land, dat eens afhankelyk was van zyn ryk, een luisterryk opperhoofd, die ten allen tyde, zynen invloed en zyn gezag, heeft laten gelden ter verzachting van de rampen, ter ontwapening van den oorlog, van noodelooze strengheid en tot bescherming van de Franschen in het byzonder. De koning heeft tot my gezegd, "ga naar dezen beroemden man bied hem den vreede aan en voor zyn land geluk en welvaart." Ik heb gehoorzaamd, ik heb den man gevonden, dien my door mynen meester was aangewezen en Hayti heeft haren rang genomen onder de onafhankelyke natien.

De President antwoordde:—Myn Heer!—"myn hart is getroffen door de uitdrukkingen van uwe gevoelens jegens my. Het is even roemryk als beloonend, om te hooren, het gene gy mededeelt op deze plegtige gelegenheid, van wege Z. M. den Koning van Frankryk.—Al het gene ik gedaan heb, zyn de gevolgen van vaste grondbeginzelen, welke nooit of immer eenige verandering zullen ondergaan. Ik ondervind de levendigste voldoening om getuigen te kunnen zyn van de edele hoedanigheden, welke U onderscheiden."

Op Maandag, den dag van de ratificatie der ordonnantie, werd er een diné gegeven ter eere van den Baron Mackau, ten huize van den Staats Secretaris; en op Woensdag een ander door het Gouvernement. Hier by is er een feest gegeven geworden door Admiraal Jurien, aan boord van de Eylau, alwaar een groot getal ambtenaren en eenige dames verzocht waren. De Franschen die te Port-au-Prince waren, gaven vóór de erkenning een diné en bal ter eere van de gebeurtenis. De volgende zyn eenige der toosten, gegeven op de dineés:

Door den Secretaris Generaal—Z. M. Karel de X koning van Frankryk en Navarro, zynen zoon de Dauphin en de koninglyke familie.—Dat dit huisgezin voor altoos in Frankryk tot het geluk der natie en de eer der menschheid moge regeren.

Door den Baron Mackau—Z. E. de president van Hayti, Generaal Boyer. Moge Hayti voor eeuwig gelukkig zyn! dat niets de broederlyke banden verbreken welke dit land en de onze vereenigen; en moge onze laatste nakomelingschap zeggen gelyk wy doen—*Leve Hayti! Leve Frankryk!*

Door den Generaal B. Inginac—De koningen van Frankryk—Een koning van Frankryk verklaarde de onafhankelykheid van de Vereenigde Staten—Een koning van Frankryk erkende Hayti—en een koning van Frankryk, twyfelen wy niet, zal de vryheid geven aan de gansche Nieuwe Wereld!

Door M. Frederik—De uitmuntende zeeman, de trouwe en verspoedende onderhandelaar Baron Mackau. Cæsar zeide *veni vidi vici*. Wy kunnen gelukkiger en roemryker zeggen van Baron Mackau, *venit vidit paci ficavit!*

PROKLAMATIE.

Jean Pierre Boyer, President van Hayti.

Eene lange onderdrukking heeft Hayti ten onder gebragt; uwe moed en uwe heldhaftige pogingen hebben haar sedert twintig jaren geleden uit de vernedering opgerigt tot den rang van de onafhankelyke natien. Maar uwe moed eischt eene andere overwinning. De Fransche vlag is op heden gekomen om het land der vryheid te begroeten en de wettigheid van uwe vryverklaring te erkennen. Het was voor den monarch van Frankryk, niet minder godsdienstig dan groot, bewaard gebleven, om zyne aankomst tot de kroon te kenmerken, door eene daad van geregtigheid, welke ter gelyker tyd, den troon, waaruit dezelve voortvloeit en de natie luister by zet.

Haytianen! Eene speciale ordonnantie van Z. M. Karel de X. gedagteekend den 17den April ll. erkent in derzelver geheel de onafhankelykheid van uw gouvernement. Deze gezagvolle akte, voegende de formaliteit der wet tot het staatkundige bestaan hetwelke gy U reeds verworven hebt, zal U dien rang in de wereld geven, waarin gy geplaatst zyt en waartoe de voorzienigheid U geroepen heeft.

Burgers! De handel en landbouw zullen nu zeer uitgestrekt worden. De kunsten en wetenschappen die in vreedenstyd herleven zullen zeer bevorderd worden, om uwen nieuwen toestand met al de voordeelen der beschaving te vercieren. Volhardt in uwe gehechtheid aan de nationale instellingen, en boven al aan uwe eensgezindheid, om de schrik te zyn van hen, die onderstaan mogten om U te verontrusten in de regtvaardige en vreedzame genieting van uwe regten.

Soldaten! Gy hebt U zeer verdienstelyk gemaakt aan uw land. In alle gevallen waart gy gereed om voor deszelfs verdediging te vechten. Gy zult getrouw aan uwe pligten zyn. De getrouwheid aan den bevelhebber van uwe natie, waarvan gy zoo vele bewyzen aan den dag gelegd hebt, is de heerlykste belooning voor zyne steeds durende bekommering voor den welvaart en roem der Republick.

Haytianen! Betoont U waardig te zyn, de achtingswaardige plaats, dewelke gy onder de natien der aarde bekleedt. Gelukkiger dan uwe vaderen die U slechts een treurig lot nagelaten hebben, zult gy aan uwe nakomelingshap het heerlykste erfdeel, welke zy kunnen begeren nalaten: de inwendige eensgezindheid, den uitwendigen vreede en een bloeijend en geacht land.

Leve voor eeuwig, de Vryheid, de Vryheid!
Leve voor eeuwig de Onafhankelykheid!

Gegeven in het Nationale Paleis te Port au Prince den 11den July 1825, in het 22ste jaar der onafhankelykheid.

BOYER, President.
B. INGINAC, Secretaris Generaal.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, August 6.

Colombia.—By the brig Wm. Bayard, we have our file of Carthagena papers to the 14th July, and those of Bogota to the 27th June They contain the official accounts of the battle of Vitiche, and the death of gen. Olaneta, by a wound received in that action.

Callao is in a great strait for provisions, in consequence of the closeness of the seige and blockade, which is maintained with the great est zeal and rigor.

Bolivar had marched to Cusco, with the view to establish and regulate the government of that public; an object which occupied the exclusive attention of the father of Colombia.

An American vessel, loaded with provisions and ammunitions of war, had been taken by the blockading squadron off Callao, while attempting to enter.

From the Panama Gazette—We have the unspeakable satisfaction to announce the approaching union of the Grand Congress of the free nations of America. On the 17th of the present month, (June,) the ship of war Congreso arrived, bringing S. S. Jose Maria del Panado, and Manuel Vedaure, Ministers Plenipotentiary of the Republic of Peru. The deputies of the other nations will arrive soon, and this event will be hailed as an epoch of happiness, glory, and power to the new world.

August 10.

Paris, June 25.—General Laserna, late viceroy of Peru, left Bayonne on the 19th instant for Madrid. Wagers have been laid that he will not be 10 days in that capital before he is put upon his trial. The Spanish officers who capitulated at Peru, persist in believing that France will furnish troops to Spain to enable her to attempt another expedition to the New World.

Recent letters from Ispahan, announce that the king of Persia has abdicated the throne in favour of his eldest son, Abbas Mirza. It is said that he proposes to visit the ruins of Shiraz, and intends to employ his leisure moments in re-building that city, and restoring it to its former splendour.

Extract of a private letter of the 13th inst from Madrid:—"The government seems to shrink back before the direful and inevitable consequences of a forced loan, for it has just sent off to London a new Commissioner to make fresh efforts to raise a loan there."

August 11.

Extract of a letter from our correspondent at Port au Prince, dated July 22d, 1825.

"We transmit, enclosed, the Feuille of the 18th ult. which may prove interesting to your readers.

"Yesterday (2 inst.) sailed from this port, (accompanied by a brig) the French frigate Circe, with three Haytien ambassadors, senators Daumec and Rouanez, and col. Trimerd, commissary of the war department, sent to conclude a treaty of commerce with the king of France."

The above mentioned paper contains president Boyer's proclamation, announcing the acknowledgment of the independence of the Republic by the King of France; and also an account of an entertainment given at Port au Prince to the French ambassador, the Baron Mackau, at the conclusion of the recognition, and the signing of the treaty.

The following (translated for the New York Daily Advertiser) is the Proclamation. The account of the entertainment we are obliged to omit for want of room.

PROCLAMATION.

John Pierre Boyer, President of Hayti.

A long oppression had borne down Hayti; Your courage, and your heroic efforts, raised her twenty years since from degredation to the rank of independent nations. But your glory demanded one other triumph. The French flag, coming this day to salute the land of liberty, consecrates the legitimacy of your emancipation. It was reserved to the monarch of France, not less religious than great, to signalize his advancement to the crown by an act of justice, which at once adds brilliancy to the throne from whence it emanates, and to the nation which is its object.

Haytiens! A special ordinance of his majesty Charles X. dated the 17th April last, recognises the full and entire independence of your government. This authentic act, by adding the formality of law to the political existence which you have already acquired, will give you that rank in the world, in which, you have been placed, and to which divine providence calls you.

Citizens! Commerce and agriculture will now be greatly extended. The arts and sciences, which rejoice in peace, will be highly improved to embellish your new situation with all the benefits of civilization. Continue, by your attachment to national institutions, and above all to your union, to be the terror of those who would desire to disturb you in the just and peaceable enjoyment of your rights.

Soldiers! You have merited well of your country. Under all circumstances, you have been ready to combat for her defence. You will be faithful to your duty. The fidelity of which you have given so many proofs to the commander of the nation, is the most glorious recompense of his constant solicitude for the prosperity and glory of the republic.

Haytiens! Shew yourselves worthy of the honourable place which you occupy amongst the nations of the earth. More happy than your fathers, who left you only the legacy of an awful fate, you shall bequeath to your posterity the most glorious heritage which they can desire—internal harmony, and external peace, a flourishing and respected country.

Live forever, Liberty, Liberty!
Live forever Independence!

Given at the National Palace, Port-au Prince, 11th July, 1825, and the twenty second year of Independence. BOYER, President.
B. INGINAC, Secretary General.

August 12.

HAYTI.

We yesterday published President Boyer's proclamation, issued on the recognition of the independence of Hayti by France. We now insert, from the same paper, an account of the ceremonies and rejoicings which took place on that occasion.

Translated for the New York Daily Advertiser.

Agreeably to public notice, of the 8th and 10th, the civil and military authorities assembled, and repaired to the sea-shore, where they received baron Mackau, bearer of the royal ordinance, by which his majesty, Charles X king of France, recognizes fully and entirely the independence of the republic of Hayti. Rear admirals Jurien and Grivel, with baron Mackau between them, preceded by the officers of the French squadron, escorted by the national guard from the capital, marched to the Senate House, where the verification and admission of the recognition was published. After which, baron Mackau took the seat which had been prepared for him between rear-admirals Jurien and Grivel. He then addressed the Senate as follows:—

Gentlemen of the Senate:

The king has ordered me to come and offer you, in his name, the most generous treaty of which the present age affords an example. You here find proof, gentlemen, that under these weighty circumstances, the royal mind is not less bent towards the precarious situation of Hayti, than the interests of his own subjects

Without doubt, gentlemen, the noble virtues of your worthy President, and the interest of a prince who is at once the pride of his father and of France, have exercised a great influence in the determination of his majesty. Thus, we are permitted to hope, that in the new world as in the old, we shall find all hearts open to that love which our father bequeathed us, and which their most distant posterity shall inherit from the august house of France, who after having blessed one country, are now desirous to found a new State.

He then laid the decree on the table of the president of the senate, who replied in a speech adapted to the occasion, but which our limits will not permit us to insert entire It concluded as follows: "For twenty years we have renewed annually the oath to live independent or die. Forever, we will now add, as the dearest wish of our hearts, and a vow which I hope heaven may witness,—may confidence and a free reciprocity cement the union which is this day formed between the French and the Haytians."

Baron Mackau then rose, and addressed the President of Hayti in the following terms:

Sir,—The king has long know that there exists in a distant country, once dependent on his kingdom, an illustrious chief, who has ever used his influence and authority to relieve distress, disarm war of its unnecessary rigours, and cover Frenchmen particularly with his protection. The king has said to me, go to this cele-

brated man, offer him peace, and his country happiness and prosperity." I have obeyed—I have met the man who has been designated by my master, and Hayti has taken her rank a mongst the independent nations.

The President replied:—Sir, my mind is affected with the expression of the sentiments which you have manifested to me; it is glorious as well as gratifying to hear what you announce on this solemn occasion from his majesty the king of France. All that I have done has been only the result of fixed principles, which shall never experience any variation. I feel the most lively satisfaction in being able to bear testimony to the noble qualities which distinguish yourself."

On Monday, the day of the ratification of the ordinance, a dinner was given to baron Mackau, at the house of the secretary of state; and on Wednesday another by the government. In addition to this, a *fete* was given by admiral Jurien, on board the Eylau, where were a great number of public officers and a few ladies.—The French who were at Port au Prince, previously to the recognition, gave a dinner and ball in honour of the event. The following are some of the toasts given at the dinners:

By the Secretary General—His majesty Charles X king of France and Navarro, his son the Dauphin, and the royal family. May this family reign forever in France for the happiness of the nation and the honour of humanity!

By Baron Mackau—His excellency the president of Hayti, general Boyer. May Hayti be forever happy!—let nothing break the fraternal bonds which are established between this country and our own; and may our latest posterity say as we do—*Vive Hayti! Vive la France!*

By General B. Inginac—The kings of France—A king of France declared the independence of the United States—a king of France recognized that of Hayti—and a king of France, we doubt not, will give liberty to all the new world!

By M. Frederic—The distinguished sailor, the loyal and expeditious negociator, Baron Mackau. Cæsar said *veni vidi vici.* We can say more happily and more gloriously of Baron Mackau, *venit vidit paci ficavit!*

August 13.

From the Baltimore Gazette.

SURRENDER OF THE ASIA, &c.—In our paper of Saturday we published the articles of capitulation entered into between the acting commander of the Asia and the governor of Monterrey, in upper California, by which the Asia and brig Constante were voluntarily surrendered to the controul of the Mexican government. On the arrival of the two vessels in the bay of Acapulco, the commander of the Asia communicated the following account of the wants that induced their surrender, which we translate from No. 3 of the documents forwarded to the Mexican government:—

"Several vessels belonging to the Spanish Navy, namely, the ship Asia, the brigs Aguila and Constance, and the transport corvette Garinton, having sailed from the coast of Peru in January last for Manilla, Chiloe and the Peninsula, on account of the loss of the royal army and the capitulation ratified by D. João Canterac, lieutenant general of the royal army and the general of the division of the republican army, Antonio Sucre, on the 2d of December, 1824, arrived at the island of Guajan, and cast anchor at Umata—this we effected, to take in water, to refresh the crews, &c. and to prepare to continue the voyage as it was proposed by the above named division and the commander of the Asia. But when we were ready to get under way, the crew of the Asia, then under the command of D. Roque Guruceta, would not obey the last orders, saying that as they had not been payed their arrears, they could not supply the necessary and indispensable articles they required. At this time a popular commotion arose, and although the crew of the Asia were not absolutely determined to disobey the orders, they showed a great dislike to raise the anchor on the 10th of March,—when the soldiers belonging to the marine corps, and artillery stationed in the Capstan, under the command of the oldest midshipman in rank, D. Francisco Armiroy Penaranda, began to beat the crew with their sabres. But as the minds of the crew were entirely predisposed, they immediately rose against their chiefs and seized them all, particularly the commander, D. Roque Guruceta. They immediately determined to send to the brig Constante, than under my command, a boat fully manned that I might be conducted to the ship and be informed of what had occurred on board. At the unexpected event I thought it proper and convenient to go, and on the 11th they debarked from the ship all the officers and conducted them, together with their equipage to the shore. On this occasion there was as it must be expected some disorders, which are irremediable in such cases, but as I afterwards learned the number of those who had suffered was inconsiderable.—The circumstance of putting the principal officers on shore without offending their persons being concluded, the crew went to the corvette Garinton, perceiving, however, that the bad condition of the vessel would retard their views, they took off their sails which were very much worn, some of the spars, and burned the hull, as a proof of the bad treatment they had received from the Spanish nation since their departure for the Pacific. On the same night the brig Aguila of 22 guns, separated from the Asia, and stationed herself off the port, and in the evening of the next day sailed, taking an opposite direction. On the following day, the 12th, I convoked all the officers and crew on board, and after having requested them to explain their views respecting the course to be taken, they answered that I should conduct them to one of the independent states, which formerly belonged to Spain. After having convinced them of the advantages that would result from directing our course to Monterrey, to take in some provisions, and that the crew might refresh and then deliver themselves to the laws of the Mexican States, protected by a federation constitution; they unanimously agreed to this proposition. During all the latter voyage, I observed no great discontent and I, desirous of changing their views, found but few that did not firmly adhere to their original determination. In so critical a situation, I therefore co operated immediately with the crew, for the safety of the ship, its armament, &c. without sparing any fatigue to better our condition. Having arrived on the 26th of April at Monterrey, I went ashore the moment after having cast anchor, and I visited the governor-commandant of that place, to whom I mentioned my views and my wants for the repair of the ship. Finding in him all the protection I desired, we made the treaty concluded on the first of May last. In consequence of this he gave me full access to the mountains and by means of the carpenters on board I made as many spars as possible, during my stay—these being the articles most wanted, thinking, by so doing I would act in conformity with the wishes of the nation. In this place we, were furnished with refreshments for the crew and to prepare to place ourselves under the controul of the United Mexican States.

All persons on board the Asia and brig Constante, have enjoyed during the voyage, the best possible health—of the persons whom I took from Guajan, one died since our departure and one in Monterrey. The few sick remaining on board are not dangerously ill.—None of the former officers belonging to the Asia are in command, except Don Nicholas Marasi, the surgeon, the other two surgeons remained on shore, and the third pilot who occupies the station of the second. There remains in the vessel all the non-commissioned officers with the exception of two boatswain's mates, who stayed at Guajan, 108 marines, 38 gunners, and 271 seamen. There is also on board, as a passenger, D. Juan Malrario, appointed to conduct the official correspondence of Monterrey to that of the supreme government of Mexico. The brig Constante has 33 persons including the commander and luitenant. On board the Asia, 11th June 1825.

JOSE MARTINEZ.

August 15.

The *French fleet*, which was recently at Hayti and Havana, arrived in the Chesapeake Roads, on Thursday last.

The British frigate *Phaeton*, from England, having on board *Mr. Vaughan*, the British minister to the United States, arrived in the Chesapeake on Tuesday. Mr. V. would land at Annapolis.

Brazil.—Captain Grey, who arrived here on Saturday, in 46 days from Rio Grande, informs that Montevideo, was closely blockaded by the Patriots. Reports were received that an action had taken place between the out posts, and the Patriots, which was carried by the latter.—About 4000 regulars and militia, had marched to their assistance, and more were collecting daily; all were forced to join the army, that could bear arms, from 14 years and upwards.

The royal *ordinance* in which the independence of Hayti is acknowledged, was not yet printed on the 30th ult. One of our correspondents mentions that he heard it read in the senate, and as far as he could collect its tenor in a crowded and heated room, believes it to be to this effect. His majesty Charles X. considering the situation of St. Domingo, the petitions of the French merchants, and the demands of the old colonists for indemnity, acknowledges the full independence and sovereignty of that part of St. Domingo formerly possessed by France under the name of Hayti; with these conditions—that Hayti shall pay to France the sum of one hundred and fifty millions of francs, in annual instalments of twenty five millions; that the ports of Hayti shall be open to the flags of all nations and that the French be admitted to half import and export duties.—*Nat. Gaz.*

Extracts from Mexican papers.—Translated for the National Journal.

On the 4th of June, the constitution of the state of Vera Cruz was sworn to by the public functionaries, at Jalapa, the capital of the state. The ceremonies of the day are represented to have been in accordance with the importance of the occasion, which has placed the people of the state under the protection and enjoyment of a constitution guarantying their liberty and rights.

The governor of the state, before he took the oath, delivered the following Adress to the Legislature:

"*Gentlemen.*—The law which has provided for this solemn act has defined the prerogatives of the three powers, as approved by history and the voice of experience. This law will be transmitted to all time.

"We will not obscure this day by the recollection of the slavery in which we were born, or of the times when it was said, the "king is the image of God—the people belong to the king." But, contrasting our present condition with that of the nation to which we formerly belonged, we should feel a noble pride in the natural liberty of man which we enjoy.

"The free state of Vera Cruz is worthy of the constitution she has adopted; she has purchased her independence with large sacrifices. In this august seat, the depository of the laws, I am about to take an oath for their faithful execution. What a picture here presents itself! A free country—the division of the three supreme powers—their harmonious operation—a code of general and of state laws—all conspire to make my oath great and important."

During the session of the legislature of Vera Cruz, a learned memorial was presented to it by Jose Jimenez, curate of Jalapa, on the right of asylum proposed to be established by the constitution. The memorialist concludes by saying, that "the clergy willingly swear to the constitution, excepting the article abolishing asylum; and that if any criminal should flee to his church, his office would not allow him to deliver him up to any authority, unless under previous oath of his being brought back."

The memorial in the House gave rise to a long and elaborate discussion. The president spoke on the occasion, and contended, after the doctrine of Beccaria, that "asylum was unjust, because it secured impunity to vice, and established a sovereignty distinct from that of the people."

It was resolved, that the clergy should not be obliged to swear to the constitution, until it should be approved by the National Congress.

Sr. Herera, the ex-minister of Iturbide, has been taken in the vicinity of Guadalajara.

Mr. Ackerman, of London, is about to establish in the city of Mexico, an Athenæum, on a large scale.

Mr. John W. Williamson, director of the Anglo-Mexican-Company, has contracted with the state of Guanajuato, for carrying on the operations of its mint. The first article of the contract secures to him the exclusive privilege of coining the gold and silver of the state for ten years.

From Guatimala.—On account of the late disturbances at the city of Leon, when the people attacked the garrison, and killed twenty-five soldiers, and from the opposition of some ecclesiastics to the government, the President of the Republic has proposed to the congress to make the national militia federal, and to place them under his command. This was refused; but he was authorised to raise $30,000 by loan, to be repaid from the loan negociating in London, and to raise a force of Carribbes.

The state of Chiapas, which belongs to the Mexican Confederation, is tranquil. The government is about to open a road to Tobasco, to serve as an out let to the fertile state of Villa-Hermosa.

Extract, translated from a letter of the commander of the Asia, dated

BAY OF ACAPULCO, 11th June, 1825.

On casting anchor in the bay, with the ship Asia, of sixty eight guns, and the brig Constante, I must inform your excellency of the circumstances which induced me to adopt this course. Both vessels having capitulated in Monterrey on the first of May, and having hoisted the national flag, the crews, marine corps and artillery having sworn to the independence of the United Mexican States, it now only remains for me to carry into effect the conditions of the treaty as regards the fifth section. In conformity to which, I have adjusted the necessary accounts of the arrears of the two vessels, and find that they amount to eighty two thousand three hundred and twenty five dollars, and thirty-eight cents, from which there is to be deducted three thousand, eight hundred and thirty seven dollars, fifty cents, due and owing to me by the Spanish government, on the first of May. This sum I offer as a donation which I voluntarily make to the Mexican government, knowing that the Exchequer must attend to other demands upon it. And also six hundred and forty three dollars fourteen cents, due to the Surgeon, D. Nicholas Marasi, and one hundred and seventy-nine dollars, thirteen cents, due to the Chaplain, who now occupies the station of two others, that remained in Guajan, as a testimony of their decided adhesion to the United Mexican government.

JOSE MARTINEZ, Commandant.

August 17.

Great projects in Egypt.—It is stated in a late French paper, under the head of Alexandria, (Egypt,) May 1st, that the great demand for Indigo from foreign countries, has induced the viceroy to order the cultivation of this plant in several of the provinces to the eastward of Cairo. The viceroy has also ordered the construction of a new canal which will cross Cairo and extend more than 30 miles into the *Serkeni.* To execute this great work, thirty millions of talari, (120 millions of francs,) and four years labour will be necessary. Three thousand houses in this city will be demolished. The owners of those houses will receive indemnity in lands, with the obligation to plant them with indigo. More than 50,000 men will labour day and night in digging the canal which will convey a great quantity of water into the provinces beyond Frajum.

A letter from Turks Island of the 2d inst. states that a dreadful gale was experienced there on the 27th ult. which was very destructive to houses, and the salt works, and had put an end to any further expectations of salt this year. Half of the quantity on hand was destroyed.